

Nr 20.

Af herr **Tynell**, *angående tillägg till bestämmelserna rörande kommunala röstlängder.*

I kungl. förordningen om kommunalstyrelse i stad, § 13, första stycket, stadgas:

»Sedan taxeringslängden för allmänna bevillningen blifvit af pröfningsnämnden granskad, skall magistraten med ledning däraf och på grund af bestämmelserna i §§ 11 och 57 upprätta en längd öfver stadens röstägande medlemmar jämte det på en hvar af dem belöpande rösttal. Förrän denna röstlängd tillämpas, skall den för hvarje gång vara minst åtta dagar å kungjordt ställe till granskning framlagd.»

Som synes af citerade stycke, stadgas ingen skyldighet för magistraten att i röstlängden, innan den framlägges till granskning, göra anteckning för hvar och en röstägande, afseende hinder eller rätt för sådan att rösta. Röstägande, som tager del af röstlängden under den tid densamma är för granskning tillgänglig, får således ingen visshet om huruvida rätten till röstning kommer att medgifvas eller uteslutas. Först vid röstningstillfället visar detta sig, såvida det ej förut på något sätt, sedan röstlängden indragits från granskning, kan af röstägande upptäckas.

Upprättandet af en längd öfver stadens röstägande medlemmar jämte uppgift å det på en hvar af dem belöpande röstetalet förutsätter tydligtvis icke att samtliga, som i längden upptagas, få rösta. Verkliga anledningar till uteslutande från röstning gifvas ju.

En omständighet, hvartill den röstägande icke behöfver bidraga, som kan gifva anledning till hinder för röstning, är exempelvis en försummelse af vederbörande uppbördstjänsteman att i uppbördslängden göra anteckning om gjorda inbetalningar. Röstägande, som är medveten om att hafva fullgjort sitt åliggande i utskyldsväg, har naturligtvis för-

denskull ingen anledning att i laga tid göra anmärkning mot röstlängden, sedan densamma varit för granskning tillgänglig. Följden kan därför också blifva den, att en i verkligheten röstberättigad person, på grund af nyss andragna omständighet, kan hindras att rösta. Genom att den sålunda hindrade till äfventyrs vid röstningstillfället ej medhafver vederbörligt kvitto till företeende, befästes hindret förvisso och den »icke röstberättigade» får aflägsna sig.

Med det jag nu åberopat och anfört, har jag kortfattadt velat visa, till hvilken konsekvens nuvarande bestämmelser rörande upprättandet af kommunala röstlängder kunna leda. Andra omständigheter med enahanda resultat äro väl också till funnandes. Jag vågar därför tro, att det skulle vara till reda och gagn för den röstägande allmänheten, om kommunala röstlängder, vid de tider de skola vara för granskning tillgängliga, tydligt och klart utvisade icke blott de röstägandes namn och antal röster utan äfven om hinder eller rätt finnes för röstning. Möjligt är, att sådant förfaringssätt allaredan å många orter praktiseras, men visst är, att motsatsen också förekommer.

Hemställer därför vördsammast,

att Riksdagen måtte besluta ett tillägg till bestämmelserna rörande upprättandet af kommunala röstlängder, så att röstägandes rätt till eller hinder för röstning må blifva anmärkt å röstlängd redan då sådan upprättas.

Stockholm den 20 januari 1911.

Janne Tynell.